

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande

- Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at afgørelse 2010/413/FUSP er ulovlig og ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Artikel 16, stk. 2, litra a) og b), i Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådets beslutning om at opføre sagsøgeren på listen i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Det første anbringende vedrører den manglende hjemmel for Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 ⁽¹⁾ og/eller dens artikel 16, stk. 2, litra a) og b).
  - Sagsøgeren har med det første anbringendes første led gjort gældende, at artikel 215 TEUF ikke kan være hjemmel for forordning nr. 961/2010, idet afgørelse 2010/413/FUSP ikke giver mulighed herfor.
  - Sagsøgeren har med det første anbringendes andet led gjort gældende, at artikel 215 TEUF ikke kan være hjemmel for forordning nr. 961/2010, idet afgørelse 2010/413/FUSP ikke er blevet vedtaget i overensstemmelse med kapitel 2 i afsnit V i TEU. Denne afgørelse må derfor tilsidesættes som værende uanvendelig i det foreliggende tilfælde.
- 2) Det andet anbringende vedrører det forhold, at artikel 16, stk. 2, litra a) og b), i forordning nr. 961/2010 tilsidesætter folkeretten, for så vidt disse bestemmelser ikke udgør gennemførelsen af en beslutning fra Sikkerhedsrådet og tilsidesætter princippet om ikke-indblanding, der er fastsat i folkeretten.
- 3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 215 TEUF, da proceduren for opførelse på listen i bilag VIII er i modstrid med den procedure, der gælder i henhold til artikel 215 TEUF.

4) Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til forsvar, retten til god forvaltning og retten til effektiv domstolsbeskyttelse, for så vidt Rådet ikke har overholdt sagsøgerens ret til at blive hørt, ikke har begrundet sine afgørelser tilstrækkeligt og har nægtet sagsøgeren aktindsigt.

5) Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

— Sagsøgeren har indledningsvist gjort gældende, at de anfægtede afgørelser er uhensigtsmæssige for så vidt som indefrysningen af midler og andre ressourcer, der forvaltes af sagsøgeren, medfører indefrysning af midler og ressourcer, som sagsøgeren ikke har ikke fri rådighed over, og som tilhører sagsøgerens kunder.

— Sagsøgeren har dernæst gjort gældende, at den sanktion, sagsøgeren er blevet pålagt er uforholdsmæssig i lyset af de faktiske omstændigheder, der blev foreholdt sagsøgeren, og at den er baseret på faktiske omstændigheder, der tilhører fortiden og som ikke er underbyggede.

6) Det sjette anbringende vedrører tilsidesættelse af ejendomsretten, da begrænsningen af sagsøgerens ejendomsret må betegnes som uforholdsmæssig, for så vidt som sagsøgerens ret til forsvar ikke er overholdt under sagen.

7) Det syvende anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, for så vidt som sagsøgeren er blevet pålagt sanktioner, uden at det er godtgjort, at sagsøgeren har deltaget bevidst og forsætligt i aktiviteter, der har til formål eller til følge at omgå de restriktive foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT L 281, s. 1.

Sag anlagt den 7. januar 2011 — Export Development Bank of Iran mod Rådet

(Sag T-5/11)

(2011/C 72/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Export Development Bank of Iran (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Afgørelsen i Rådets skrivelse af 28. oktober 2010, der er rettet til sagsøgeren, annulleres.
- Det fastslås, at afgørelse 2010/413/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De søgsmålsgrunde og væsentlige argumenter, som sagsøgeren har gjort gældende, er i det væsentlige identiske med eller ligner dem, som er fremsat i sag T-4/11, Export Development Bank of Iran mod Rådet.

Appel iværksat den 5. januar 2011 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 28. oktober 2010 i sag F-9/09, Vicente Carbajosa m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-6/11 P)

(2011/C 72/40)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og B. Eggers, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Isabel Vicente Carbajosa (Bruxelles, Belgien), Niina Lehtinen (Bruxelles, Belgien) og Myriam Menchen (Bruxelles, Belgien)

Appellanternes påstande

- Ophævelse af den af Personaleretten afsagte dom af 28. oktober 2010 i sag F-9/09, Vicente Carbajosa m.fl. mod Kommissionen.
- Sagen hjemvises til Personaleretten med henblik på, at denne tager stilling til de af appellanterne fremsatte anbringender til støtte for annullationspåstanden.
- Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremført to anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten, af retten til forsvar og af retssikkerhedsprincippet derved, at Personaleretten tiltrådte et anbringende, der ikke var fremført i den pågældende sag, heller ikke ex officio, men som var fremført i forbindelse med en anden sag.
- 2) Det anden anbringende er, subsidiært, at der er sket tilsidesættelse af artikel 1, 5 og 7 i bilag III til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af afgørelserne om oprettelse af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO), samt tilsidesættelse af begrundelsespligten derved, at Personaleretten med urette fandt, at EPSO ikke havde kompetence til at opføre de pågældende på listen over ansøgere, der blev opfordret til at indgive en fuldstændig ansøgning efter den første fase af udvælgelsen.

Sag anlagt den 7. januar 2011 — Bank Kargoshaei m.fl. mod Rådet

(Sag T-8/11)

(2011/C 72/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Bank Kargoshaei, Bank Melli Iran Investment Company, Bank Melli Iran Printing and Publishing Company, Cement Investment & Development Co., Mazandaran Cement Company, Melli Agrochemical Company, Shomal Cement Co., (Teheran, Iran) (ved lawyers L. Defalque og S. Woog)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Punkt 5 i tabel B i bilaget til Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP⁽¹⁾ og punkt 5 i tabel B i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007⁽²⁾ annulleres og Rådets afgørelse indeholdt i skrivelse af 28. oktober 2010 annulleres.
- Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse af 26. juli 2010⁽³⁾ og artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 er ulovlig og ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.